

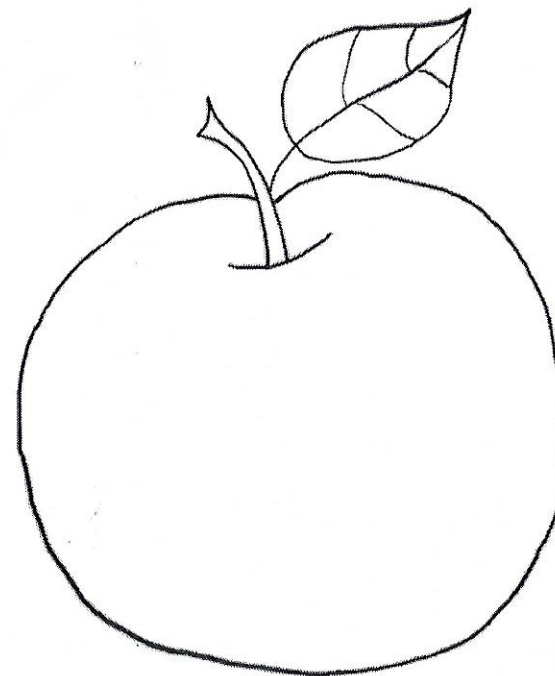
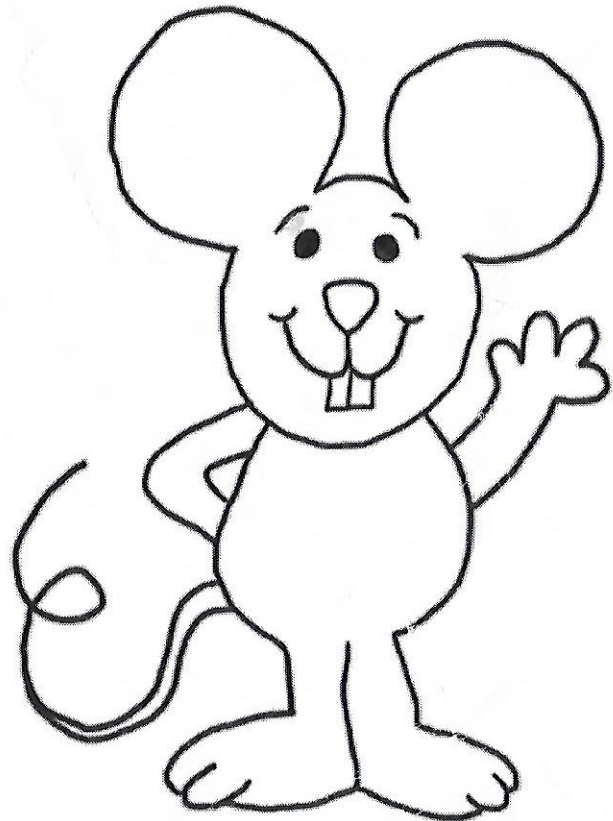
MALA MIŠKA IN VELIKO RDEČE JABOLKO

(A.H.Benjamin)

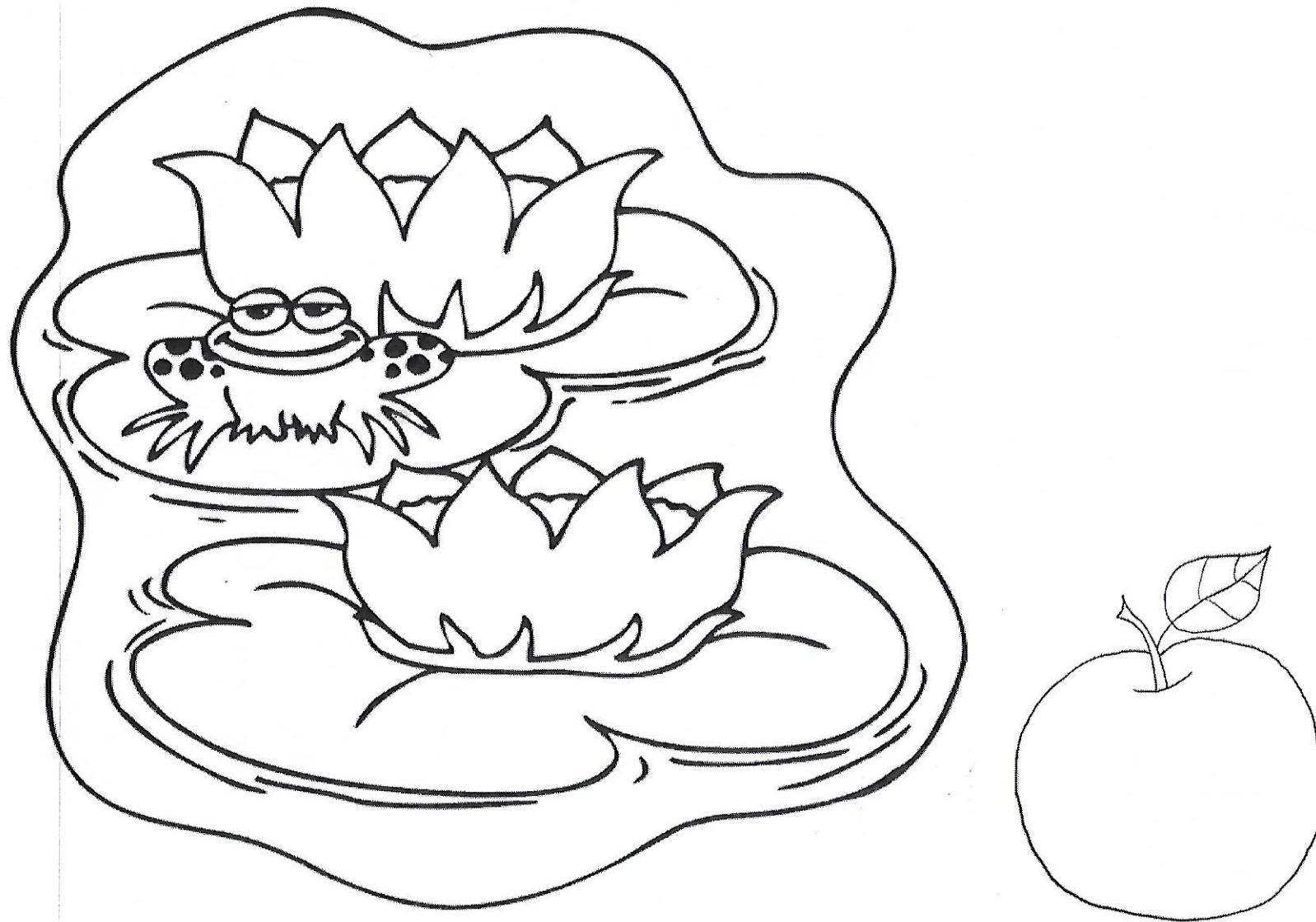
Nekega dne je bila mala miška že kar pošteno lačna, ko se je nenadoma do nje prikotalilo veliko rdeče jabolko.

»No, kaj takega!« je vzkliknila. »Vzela ga bom s seboj domov in si pripravila pojedino!« Odpravila se je proti domu, pred seboj pa kotalila veliko rdeče jabolko. Ni mogla dočakati, da bi svoje zobke zasadila v slastno sočno jabolko.

»Njam, njam,« si je mislila, ko se je jabolko nenadoma ...

...skotalilo naravnost v ribnik. »Oh, ne!« je zatarnala miška. »Kaj pa naj sedaj storim?« »Nič ne skrbi,« jo je potolažila žaba, ko je svojo glavo pomolila iz vode. »Pomagala ti bom.« S svojimi krepkimi nogami je močno brcnila jabolko. Zletelo je iz vode in ... BUM! pristalo je na kopnem. »Tukaj ga imaš,« je rekla žaba, si obliznila ustnice in strmela v jabolko. »No hvala,« je dejala miška in spet začela kotaliti jabolko po stezi. Jabolka ni hotela deliti z žabo. Nadaljevala je svojo pot in premišljevala o slastnem jabolčnem kosilu, ki si ga bo privoščila kasneje. V gobčku se ji je že nabirala slina.....

...se je veliko rdeče jabolko zagostilo v bodečem grmičevju.

»Ti neumnica ti!« je godrnjala miška, ko je skušala rešiti svojo večerjo.

»Av, to pa boli!« je javkala.

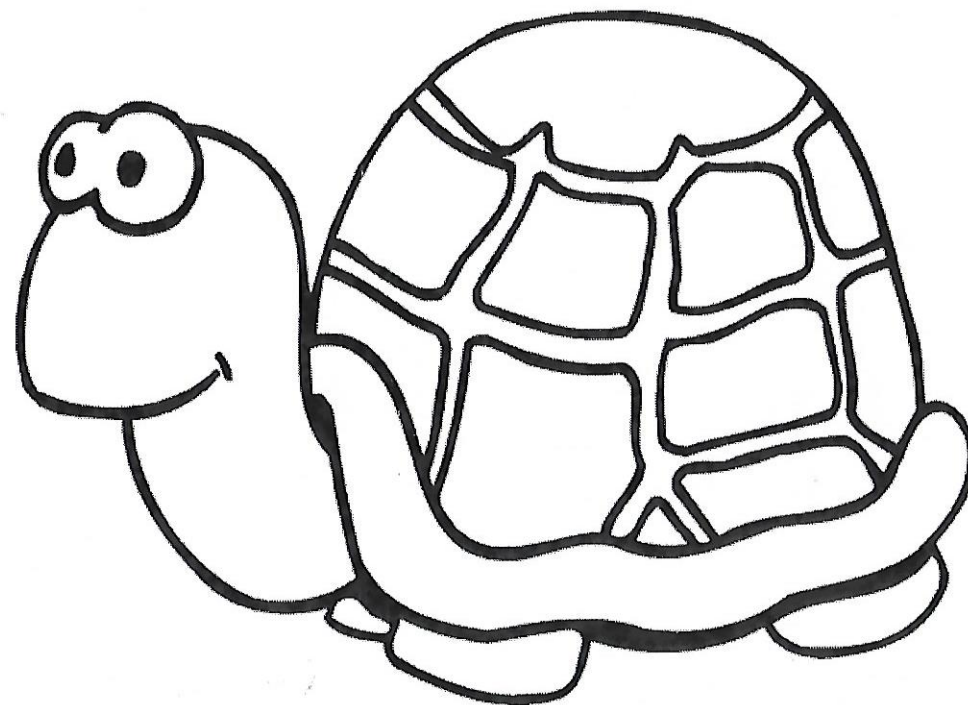
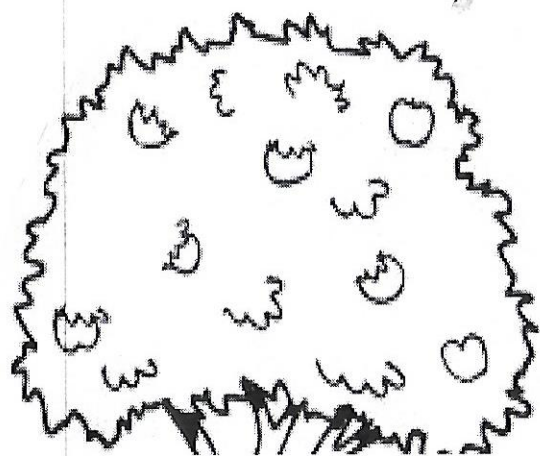
»Ti trni so ostril!«

»Vidim, da imaš težave,« je rekla želva, ko se je priplazila do miške.

»Prepusti to meni.« Želvi se ni bilo treba bati bodečih trnov, saj jo je njen oklep varoval pred njimi. Brez kakršnih koli težav se je splazila v trnovo grmičevje in rešila veliko rdeče jabolko.

»Opravljeno!« je vzkliknila in hrepeneče udarila po jabolku.

»Zelo sem ti hvaležna,« je hitro dejala miška in že je ni bilo več. Svojega jabolka ni hotela deliti z želvo.

»Kmalu bom doma in priredila si bom gostijo z velikim rdečim jabolkom,« je premišljevala miška, ko ... se je jabolko odkotalilo do debelega hloda.

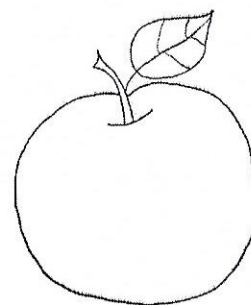
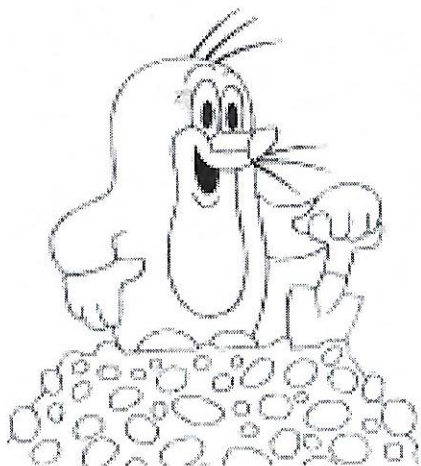
»Samo tega mi je še treba!« je zavzdihnila miška, ko je opazila, da ji je hlod zaprl pot.

»Kako neki naj ga obidem?«

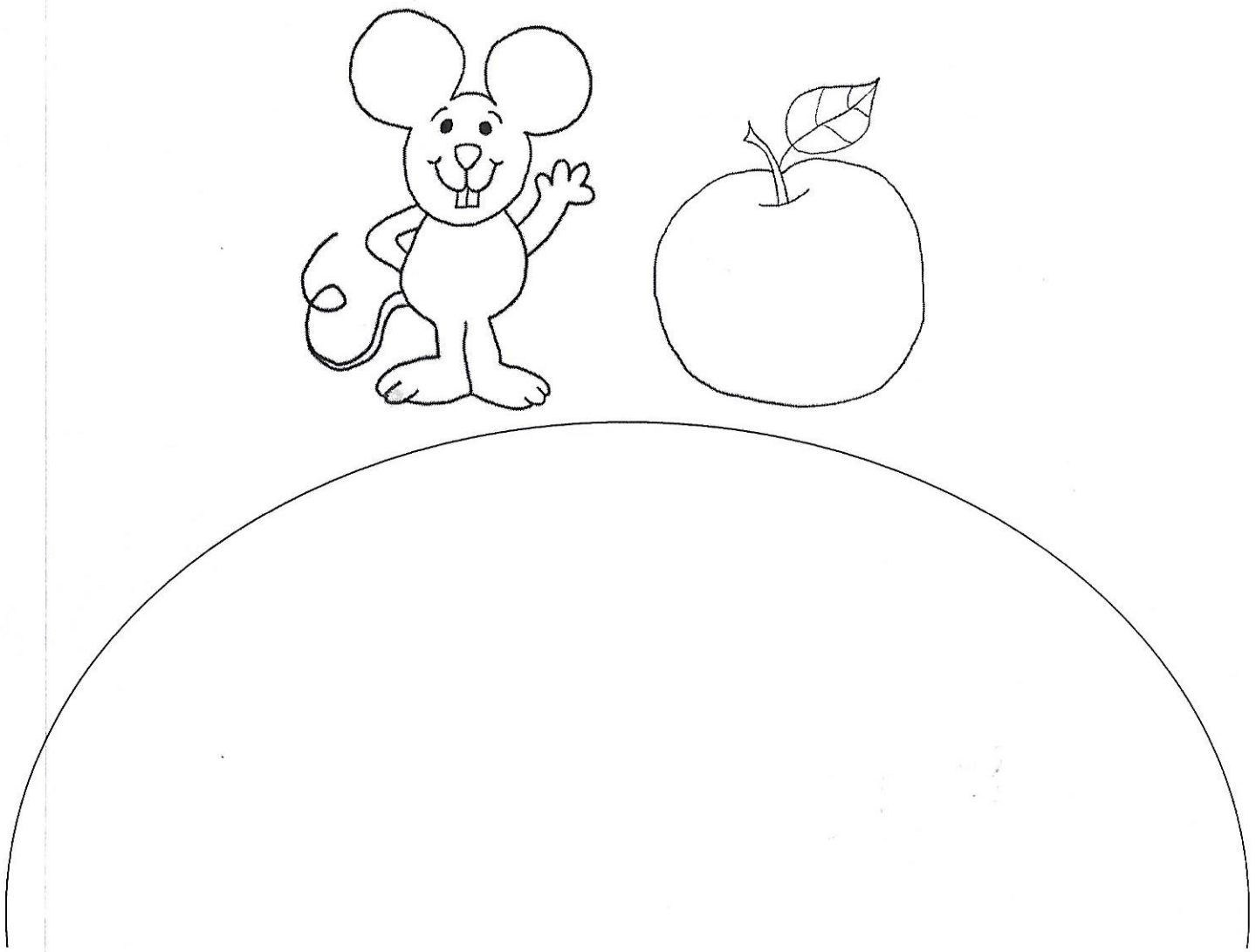
»Čisto lahko!« ji je zaklical krt, ki je pokukal iz luknje. »Izkopal ti bom predor«. In res je to storil. Predor je skopal natanko pod velikim hlodom. Bil je ravno prav širok, da se je miška z jabolkom splazila skozenj.

»Vedno sem vesel, če lahko komu pomagam!« je rekel krt in s svojim majhnim nosom ovohal veliko sočno rdeče jabolko.

»Zelo lepo od tebe,« je odvrnila miška in odšla naprej tako hitro, kar so jo nesle nožice. Tudi s krtom ni želela deliti svojega jabolka. Kotalila ga je naprej in naprej, dokler ...

... ni prispela do vznožja hriba. Njena hišica je stala prav na vrhu. Potiskala je in potiskala.. Potiskala je in potiskala, vlekla in vlekla, trudila se je mala miška in godrnjala. »Gor, gor, gor,« je sopihala, dokler ni dosegla vrha. »Končno!« je srečno zavzdihnila mala miška. »Oh, kako dobro jabolčno kosilo!«

A ko je miška spustila svoje jabolko ... se je začelo premikati, potem se je zakotalilo po drugi strani hriba navzdol. Kotalilo se je hitreje in hitreje ... naprej in naprej, dokler ... se ni ustavilo ob vznožju hriba. Miška ga je videla ležati tam, kot bi bil velik rdeč dragulj.

»Oh ne!« je zajokala.

»Spet bom morala začeti znova!« Vsa utrujena se je spustila v dolino. Tekla je in tekla ... a ko je prispela do vznožja, je spoznala, da so jo žaba, krt in želva že prehiteli. »Kako prijazno od tebe, da si nam po tako dolgi poti poslala svoje jabolko,« je zaklical krt, ki je cmokal in se oblizoval ob koščku sočnega jabolka.

Miška je le globoko zavzdihnila in rekla: »Ni vredno besed! Saj si prijatelji vedno vse stvari delijo med seboj, mar ne?«

